

BUTAYE, Emile, onderwijzer en Vlaams-nationaal politicus (Proven 7 april 1882 - Gent 8 juli 1953). Was oudstrijder 1914-'18. In 1921 werd hij gemeenteraadslid te Watou en volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Ieper, wat hij zou blijven tot 1944. Butaye, die tijdens de Tweede Wereldoorlog lid bleef van het Vlaamsch Nationaal Verbond, maar geen noemenswaardige rol speelde in de collaboratiepolitiek van deze beweging, werd na de bevrijding gearresteerd en veroordeeld. Na zijn spoedige vrijlating (in 1945) vestigde hij zich te Gent, waar hij tot zijn dood bleef wonen.

Zijn verkiezing in 1921 als kandidaat van het Vlaamsche Front met 22,68% van de stemmen had als bijkomend gevolg dat Joris van Severen, dank zij de apparentering als volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Roeselare naar de Kamer ging en betekende dat Butaye voortaan de sterkste electorale pijler was voor de Vlaams-nationalisten in West-Vlaanderen. Van 1921 tot '39 zorgde hij ervoor, dat de Vlaams-nationalisten bij iedere verkiezing in het arrondissement Ieper het hoogste stemmenpercentage (in 1929 zelfs 30,52) van alle Vlaamse arrondissementen behaalden. Emile Butaye was geen redenaar en evenmin een

politiek denker. Hij kon rekenen op een grote populariteit dank zij zijn ijverig dienstbetoon. Zijn parlementair optreden bleef beperkt tot lokale aangelegenheden, maar tevens volgde hij nauwgezet alle kamerzittingen. Verdraagzaam en nuchter van aard hield hij zich buiten de ideologische disputen tussen Vlaams-nationalisten. Een vergadering van het Vlaamsch Nationaal Verbond in het arrondissement Ieper – het Vlaamsch Nationaal Verbond kwam hier als organisatie maar moeilijk van de grond – kon alleen publiek trekken door Butaye als spreker aan te kondigen. Zelf mocht hij er zich dan toe beperken met zijn hoed te zwaaien en de ovatie in ontvangst te nemen van zijn dankbaar kiezerspubliek, dat dan ook wel bereid was nog even naar de eigenlijke spreker te luisteren. Butaye was dan ook herhaaldelijk het mikpunt van spot, wanneer het Verdinaso het electoralisme van de Vlaams-nationale partijpolitici hekelde.

We vermelden nog als pittoreske bijzonderheid dat Butaye een cartotheek van meer dan 20.000 fiches van zijn brieven heeft aangelegd.

LITERATUUR: in memoriam-artikelen in *De Volksbeweging* (18 juli en 8 augustus 1953); - H.J. Demoen, *Jeroom Leuridan. Recht en Trouw* (1963); - E. Balduck, *Lic. Sc. Berten Pil. Jeugd en Plicht* (1965); - P. van Molle, *Het Belgisch Parlement. Le Parlement belge 1894-1969* (1969); - A.W. Willemsen, *Het Vlaams-nationalisme. De geschiedenis van de jaren 1914-1940* (1969, tweede uitgave); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914/1939*, II-III (1969). ERIK VANDEWALLE